

አረፊ ጥላይ

የምዕተ ዓመት ግማሽ ፣ ኪናዊ ቡራኬ፣ የትውልድ ወርርስ
የወገን መመኪያ፣ ያገር ሃብት ያገር ቅርስ፣
የሙዚቃው ንጉሥ፣ ቅላጭ አንደበቱ
የዜማው ርክርክ፣ ድፋቱ ቅናቱ፣
ተንግዲህ አበቃ፣ በአካል ተለዩ
ደከመ አሸለበው፣ አረፊ ጥላይ።

እምቢልታ ይነፋ፣ ይጎሰም ከበሮ
መለያየት ሞት ነው፣ ይንጎርጎር ዘንድሮ፣
ማሲንቆ ክራሩ፣ ሻዮሊን ጊታሩ
ሀልፊቱን ያወጃ፣ ዜናውን ይንገሩ።

ክላርኔት ትራምፔት፣ ሀዘን ይቀመጡ
መድረክ አዳራሾች፣ እርማቸውን ያወጡ፣
ድምቀት ፀጋቸውን፣ ብርቃቸውን ሲያጡ።

ባቲና አምባሰል፣ ትዝታ አንቺ ሆይ፣ ጥቁር ማቅ ይልበሱ
እምባ እየተራጩ፣ አምርረው ያልቅሱ
ወትሮ የአንጀት ወዳጅ፣ ማ ለነሱ እንደሱ።

ጋሻ ጦሩ ይወጣ፣ ቀረርቶ ፉከራ ያጅቡት ጀግናውን
በድል ሲያጠናቅቅ ሲያበቃ ሩጫውን።

በፍጥረቱ ዕድገቷን
በሞቱ ድቀቷን፣
ጥበብ አፍ አወጥታ፣ ሀቁን ብትመስክር
ደረቷን ብትጥል፣ ሙሾ ብትደረድር
በእወነት ማን ነበራት፣ ከሱ ወዲያ በምድር?

ቋንቋ አንደበት ሆንካት
በተክኖህ ምትሃት፣ ከብረህ አስከበርካት
ለእሳነቷ ሕልው፣ አድገህ አሳደካት፣

ፍቅርና ጥላቻን፣ ክፋት ደግነትን
የአገር አንድነት የጀግና ሰው ክብሩን
የሰብዓዊ ፍጡር መብት ነፃነቱን፣
በሰው ልጆች ሕይወት፣ በወጣ ወረዳ፣ ያልጠቀስክ ያላልከው
ምን ርዕስ ይኖራል ፣ አንተ ያልዳሰስከው?

ስንኳን እኔ ቀርቶ፣ አብሬ ካንተ ጋር በዘመን የደመምኩ
የሕይወት ገመዴን በወልህ የቋጠርኩ፣
የሙዚቃን ቃና ካንደበት ልሳንህ፣ በስሜት የቆዘምኩ
በቅላጭህ ንግርት፣ ሀሴተ ጥብብን በእውን የታዘብኩ
እንዲያው በጥቅሉ፣ ለሙያ ብቃትህ መንፈሴን የገበርኩ፣

የነገ ሕፃናት ገና ያልተወለዱት፣ ያወቁታል እላለሁ የማይሞት ስራህን ብቃት ችሎታህን፣ ረቂቅ ኃይልህን።

እንደነገስክበት፣ እንደኮራህበት
እሱ እንደተባልከው፣ ኖረህ አለፍክበት
ፀጋ በረከት ነው፣ በሕይወት መታደል
ታሪክህ ተነቦ፣ በስርዓተ ቀብር ግባ መሬት መባል።

ወደ ኋላ ትተው በሚያልፉት ልብ ያሉ
አሉ ይኖራሉ፣ ሞቱም አይባሉ፣

እናም፣
አንተን ሞተ ቢሉ ጥላሁን አረፈ
ሀቅ ነው አልክድም፣ የመድረኩ ግርማ በአካል አለፈ።
በመንፈስ ግን አለህ፣ ትኖራለህ ነገም
ጥላሁን ህያወ ነህ፣ኗሪ ነህ ዘላለም።

አንተም ብለኸኛል ሞት ምርጫን አያውቅም
ከእንክርዳድ ስንዴውን ለይቶ አያቆይም፣
ሳይሆን ለማልቀሻ፣ ትንፋሽ ማስታወሻህ
ምስልና ስራህ ይቆማል ሐውልትህ፣
የወገን አለኝታ፣ ታሪክ ነህ አሻራ
በአኩሪ ዜጋ ተግባር፣ ተጠቃሾች ጎራ።

በያንዳንዱ ዕለት፣ በሁላችን ምናብ
በኪናዊ ስራህ፣ባንተነትህ ድባብ፣
በዓይነ ህሊናችን እንደተብሰለሰልክ፣ በዜማ ቅላጄህ እንደተንቆረቆርህ
ሁሌ እንደታየኸን፣ ሁሌ እንደተደመጥህ፣ ሁሌ እንደተጠራህ
ዞትር ትኖራለህ ባካል ብትለይም
ጥላሁን አልሞትክም።

ከንጉሴ ጋማ
ለንደን